

Bilag til bet. o. f. til finanslov for 1986

- de entydigt og logisk henførbare (»direkte«) omkostninger ved den pågældende produktion,
- et »overhead« beregnet som en procentdel af de direkte omkostninger til løn, inkl. alle løndele samt over- og merarbejdsbetaling.

Overheadtillægget skal principielt fastsættes således, at alle omkostninger – herunder også faste og sambestemte omkostninger – ved den enkelte produktion er dækket. (I henhold til BV 59.2.16. skal stykprisen fastlægges, så de langsigtede gennemsnitsomkostninger dækkes). Endvidere skal overheadprocenten i henhold til BV 59.2.16. være fastsat således, at der ikke sker konkurrenceforvridning over for private eller offentlige konkurrenter, og således at prisen kommer til at afspejle omkostningsniveauet i den pågældende branche. Begge disse krav må ligeledes opfyldes ved en passende fastsættelse af overheadprocenten.

2. Henføringen af forskellige omkostningsarter i praksis.

I praksis vil mulighederne for at gennemføre en fuldstændig omkostningshenføring være forskellige afhængig af den indtægtsdækkede virksomheds karakter. Følgende detaljerede oplysninger kan gives om henføringen af de forskellige omkostningsarter på henholdsvis den indtægtsdækkede og den ordinære virksomheds hovedkonto.

Udgifter til løn til medarbejdere for arbejde, der udføres ved den indtægtsdækkede virksomhed, kontoføres her. Der kan både være tale om, at ansatte ved den ordinære virksomhed i en periode udfører arbejde for den indtægtsdækkede virksomhed, og at medarbejdere er ansat direkte ved den indtægtsdækkede virksomhed. Som hovedregel vil lønudgifterne til medarbejdere ved en række stabsfunktioner, der både yder service over for den ordinære og den indtægtsdækkede virksomhed, ikke kunne fordeles entydigt og logisk. Omkostningerne ved disse ydelser må således dækkes ind via overheadtillægget. Blandt de funktioner, der falder ind under denne kategori, vil typisk være f.eks. biblioteks- og betjentfunktion samt – især i mindre indtægtsdækkede virksomheder – en række tjenester, som udføres af ufaglærte og faglærte medarbejdergrupper. Udgifter til driftsledelse, som er fælles for hele institutionen, og udgiften til juridisk og revisionsmæssig assistance falder også ind under denne kategori.

Udgifter til materialer konteres på den indtægtsdækkede virksomheds hovedkonto, hvad enten der er tale om leverancer fra den ordinære virksomhed eller fra eksterne leverandører.

Udgifter til maskiner og udstyr konteres i visse tilfælde på den indtægtsdækkede virksomhed. Hvor henføring ikke logisk kan finde sted, kan der i andre tilfælde ske fordeling ved hjælp af en nøgle, f.eks. den tid, maskinen udnyttes til henholdsvis den ordinære og den indtægtsdækkede virksomhed. I øvrige tilfælde konteres på den ordinære virksomhed, og indregning i priserne må ske via overheadtillægget.

Udgifter til husleje konteres som regel på den ordinære virksomhed, og denne omkostning må derfor indregnes i priserne som en del af overheadtillægget.

Udgifter til kortsigtet finansiering afholdes af statskassen og kontoføres derfor ikke på den indtægtsdækkede virksomheds hovedkonto. Udgifter af denne art må derfor også indregnes i priserne som en del af overheadtillægget.

Idet statskassen stiller gratis kredit til rådighed, ydes der et tilskud fra statskassen til den indtægtsdækkede virksomhed svarende til de omkostninger, der for en privat virksomhed i den pågældende branche vil være forbundet med at opretholde en normal omsætningskapital. Til gengæld for bl.a. denne ydelse disponerer statskassen (den pågældende paragraf på finansloven) over 20 pct. af den indtægtsdækkede virksomheds overheadindtægter, således at kun ⅓ af disse indtægter er til rådighed for den indtægtsdækkede virksomhed.

For at sikre, at den indtægtsdækkede virksomhed ikke giver sig til at »spekulere« i den principielt frie adgang til kortsigtet kredit, er der lagt bånd på dispositionsadgangen. Således kan den indtægtsdækkede virksomhed ikke erhverve finansielle aktiver (BV 59.2.21), og den må højst yde 12 måneders kredit til kunder (BV 59.2.19).

Adgangen til langsiget finansiering er åbnet for den indtægtsdækkede virksomhed gennem finansministeriets cirkulære af 17. december 1985 om en investeringspulje. Det er heri